Sprawozdanie Metody Numeryczne 2, laboratorium 3

Grzegorz Rozdzialik (D4, grupa lab. 2)

8 listopada 2016

1 Zadanie

Temat 3, zadanie 33:

Obliczanie całek

$$\iint_D f(x,y) \, dx \, dy$$

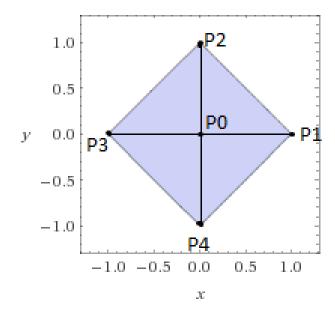
na obszarze

$$D = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 : |x| + |y| \le 1\}$$

przez podział D na $4n^2$ trójkątów przystających i zastosowanie na każdym z nich kwadratury rzędu 4-go.

ObszarDzostał przedstawiony na rysunku n
r1,jest to romb o środku $P_0=(0,0)$ i wierzchołkach

$$P_1 = (1,0)$$

 $P_2 = (0,1)$
 $P_3 = (-1,0)$
 $P_4 = (0,-1)$

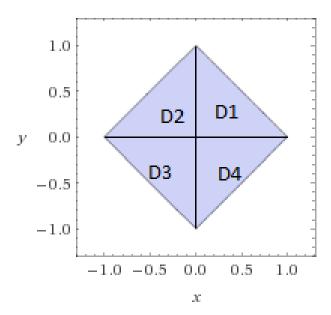

Rysunek 1: Obszar ${\cal D}$

2 Opis metody

2.1 Podział rombu na $4n^2$ trójkątów

W celu podzielenia obszaru D na $4n^2$ trójkątów użyto podział na 4 ćwiartki D_1,D_2,D_3,D_4 na podstawie osi układu współrzędnych. Podział ten został przedstawiony na rysunku nr 2.

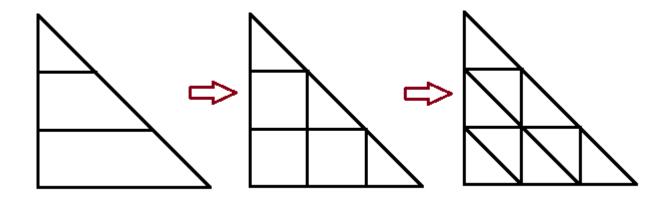

Rysunek 2: Podział D na ćwiartki

Następnie każdą z ćwiartek podzielono na n^2 trójkątów według następującej reguły:

- 1. Każdy bok podzielono na n równych części (punkty podziału nazwijmy węzłami).
- 2. Węzły leżące na dwóch różnych bokach trójkąta i równoodległe od trzeciego z boków łączymy prostymi. Proste te będą wtedy równoległe do jednego z boków.

Przykładowy schemat podziału ćwiartki D_1 z n=3 (D_1 podzielono na 9 trójkątów przystających) został umieszczony na rysunku nr 3.

Rysunek 3: Podział D_1 na 9 (= 3^2) trójkątów

Wszystkie n^2 trójkątów po podziale mają takie samo pole, równe $p=\frac{P}{n^2}$, gdzie $P=|D_1|=|D_2|=|D_3|=|D_4|$.

Na każdym z tych trójkątów obliczamy wartość kwadratury 4-go rzędu:

$$S(f) = \frac{p}{60} \left[27f(P_{012}) + 3\left(f(P_{01}) + f(P_{02}) + f(P_{12})\right) + 8\left(f(P_{0}) + f(P_{1}) + f(P_{2})\right) \right]$$

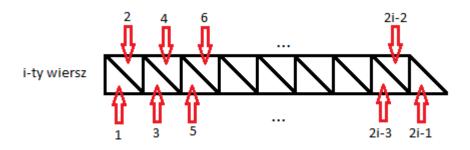
$$(1)$$

gdzie f jest zadaną funkcją podcałkową, p zdefiniowane jak poprzednio, P_0, P_1, P_2 są wierzchołkami trójkąta po podziale, $P_{i,j} = \frac{P_i + P_j}{2}$ są środkami boków trójkąta, $P_{012} = \frac{P_0 + P_1 + P_2}{3}$ jest środkiem ciężkości trójkąta.

2.2 Wyznaczanie współrzędnych wierzchołków trójkątów po podziale

Aby zastosować kwadraturę (1) należy znać współrzędne wierzchołków. Zauważmy, że trójkąty po podziale można pogrupować w wiersze tak, że w pierwszym wierszu znajduje się jeden trójkąt, a w każdym kolejnym są o 2 więcej. Ostatni wiersz (n-ty) posiada 2n-1 trójkątów.

W i-tym wierszu jest 2i-1 trójkątów. Podział i-tego wiersza wraz z numerami kolejnych trójkątów został pokazany na rysunku nr 4.

Rysunek 4: Podział *i*-tego wiersza

Niech P_0 , P_1 , P_2 będą współrzędnymi wierzchołków trójkąta przed podziałem zdefiniowanym analogicznie jak na rysunku 1. Podział na wiersze rozpoczynamy od P_2 , zatem trójkąt po podziale, którego jednym z wierzchołków będzie P_2 znajdzie się w pierwszym wierszu.

Zdefiniujmy następujące zmienne:

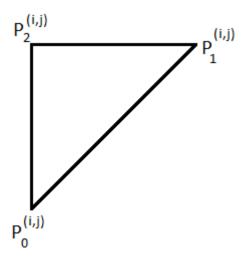
$$h_x = \frac{P_1 - P_0}{n}$$
$$h_y = \frac{P_0 - P_2}{n}$$

Wtedy h_x będzie wektorem, o jaki należy się przesunąć, aby uzyskać współrzędne kolejnej kolumny, natomiast h_y będzie wektorem, o jaki należy się przesunąć, aby uzyskać współrzędne kolejnego wiersza. Zakładam, że każda kolumna oprócz ostatniej w danym wierszu posiada 2 trójkąty.

Zatem jeżeli trójkąt ma nieparzysty indeks, to znajduje się bliżej kolejnego wiersza ("na dole"), a te z indeksem parzystym są bliżej poprzedniego wiersza ("na górze"), jak na rysunku 4.

Aby wyznaczyć współrzędne trójkąta o indeksach (i,j), gdzie $i\in\{1,2,\ldots,n\}$, $j\in\{1,2,\ldots,2i-1\}$, w oparciu o współrzędne wierzchołka P_2 należy rozważyć dwa przypadki:

$\mathbf{I} \ 2 \mid j$

Rysunek 5: Trójkąt po podziale, gdy j - parzyste

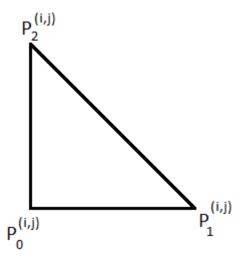
Wtedy

$$P_2^{(i,j)} = P_2 + (i-1)h_y + \frac{j-2}{2}h_x$$

$$P_0^{(i,j)} = P_2^{(i,j)} + h_y$$

$$P_1^{(i,j)} = P_2^{(i,j)} + h_x$$

II 2∤j

Rysunek 6: Trójkat po podziale, gdy j - nieparzyste

Wtedy

$$P_2^{(i,j)} = P_2 + (i-1)h_y + \frac{j-1}{2}h_x$$

$$P_0^{(i,j)} = P_2^{(i,j)} + h_y$$

$$P_1^{(i,j)} = P_0^{(i,j)} + h_x$$

gdzie $P_k^{(i,j)}$ oznacza współrzędne k-tego wierzchołka trójkąta o indeksach (i,j) po podziale (analogicznie do rysunków w podpunktach).

3 Implementacja metody

Metoda zaimplementowana jest na podstawie czterech funkcji oraz jednego skryptu pozwalającego na łatwe jej wykorzystanie i porównanie z funkcją integral2 z MATLABa:

- $[h_x, h_y, P] = compute Division Properties(P_0, P_1, P_2, n)$ Funkcja oblicza własności podziału trójkąta o wierzchołkach P_0, P_1, P_2 na n^2 trójkątów przystających (zgodnie z powyższym opisem metody). Zwraca wektory h_x, h_y oraz pole trójkąta P po podziale.
- $[P_0^{(i,j)}, P_1^{(i,j)}, P_2(i,j)] = computeSingleTriangleCoordinates(P_2, h_x, h_y, i, j)$ Funkcja oblicza współrzędne trójkąta o indeksie (i,j) po podziale na podstawie współrzędnej P_2 trójkąta przed podziałem oraz wektorów h_x, h_j .
- S = integrateSingleTriangle(f, P₀, P₁, P₂, P)
   Funkcja przybliża wartość całki z funkcji podcałkowej f na trójkącie o polu P i wierzchołkach P₀, P₁, P₂, używając do tego kwadratury (1).
- S = numericalInterpolationTriangle(f, P₀, P₁, P₂, n)
  Funkcja przybliża wartość całki z funkcji podcałkowej f na trójkącie o wierzchołkach P₀, P₁, P₂, dzieląc go na n² trójkątów przystających.
  Funkcja używa computeDivisionProperties do uzyskania własności podziału (h_x, h_y, P), a następnie wykonuje przybliżenie całki na każdym z trójkątów po podziale używając funkcji computeSingleTriangleCoordinates do uzyskania współrzędnych tego trójkąta, oraz integrateSingleTriangle do uzyskania wartości kwadratury.

$\bullet integrate Diamond$

Skrypt pozwalający określić funkcję podcałkową f oraz parametr n określający liczbę podziałów. Wykonuje zadanie - przybliża całkę na obszarze D (rysunek 1).

Skrypt dodatkowo podaje informacje o szybkości działania metody oraz porównuje ją z funkcją *integral* 2 dostępną w MATLABie.

Funkcji można używać do przybliżania całki na dowolnym trójkącie, zatem nie musi być to romb podzielony na 4 trójkąty. Wystarczy zmodyfikować skrypt integrateDiamond.

Nie jest to jednak tematem zadania, więc postanowiono zostawić to jako zadanie dla ciekawego czytelnika.

4 Poprawność metody

TODO

5 Przykłady

Przykład 1 TODO

6 Wnioski

1. TODO

7 Funkcja do testowania

TODO

8 Bibliografia

1. Informacje z wykładu *Metod numerycznych 2* (wydział MiNI PW, dr Iwona Wróbel) (w szczególności wzór na kwadraturę rzędu 4 na trójkącie)